

Oikeustapauskokoelma

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 21.3.2018 – Podilá ym.

(yhdistetyt asiat C-133/17 ja C-134/17)¹

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 89/391/ETY – Työntekijöiden turvallisuus ja terveys työssä – Työpaikan luokittelu työoloiltaan epätavalliseksi tai erityiseksi – Turvallisuus- ja terveysvaaroja työssä koskeva arviointi – Työnantajan velvollisuudet)

Sosiaalipolitiikka – Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen – Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä annettu direktiivi 89/391 – Soveltamisala – Työntekijöiden vanhuuseläkkeiden laskeminen heidän työtehtäviensä erilaisiin riskiryhmiin luokittelun mukaan – Kansallinen lainsäädäntö, jossa vahvistetaan tiukat määräajat ja sellaiset menettelyt, joissa kansallisten tuomioistuinten ei sallita arvioida uudelleen tai vahvistaa kyseistä luokitusta, ja joka ei kuulu direktiivin eikä myöskään SEUT 114 artiklan 3 kohdan, SEUT 151 artiklan tai SEUT 153 artiklan alaan

(SEUT 114 artiklan 3 kohta, SEUT 151 artikla ja SEUT 153 artikla; neuvoston direktiivin 89/391 9 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 11 artiklan 6 alakohta)

(ks. 37, 38 ja 42–45 kohta sekä tuomiolauselma)

Ratkaisu

SEUT 114 artiklan 3 kohtaa, SEUT 151 artiklaa ja SEUT 153 artiklaa sekä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/391/ETY on tulkittava siten, että niitä ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen kansalliseen säännöstyöhön, jossa vahvistetaan tiukat määräajat ja sellaiset menettelyt, joissa ei sallita kansallisten tuomioistuinten arvioida uudelleen tai vahvistaa työntekijöiden työtehtävien erilaisiin riskiryhmiin luokittelua, jonka perusteella näiden työntekijöiden vanhuuseläkkeet lasketaan.

¹ EUVL C 202, 26.6.2017.